YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
15 päivänä helmikuuta 2000 *

Asiassa T-1/00 R,

Gustav Hölzl, kotipaikka Damme (Saksa),

Günter Wiegert, kotipaikka Velen (Saksa),

Firma Molkerei Wagenfeld Karl Niemann GmbH & Co. KG, kotipaikka Wagenfeld (Saksa),

Josef Brüninghoff, kotipaikka Bocholt (Saksa),

ja

Lüdger Nienhaus, kotipaikka Borken-Gemen (Saksa),

edustajinaan asianajajat U. Schrömbges ja L. Harings, Hampuri, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt & Medernach, 8—10 rue Mathias Hardt,

kantajina,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet M. Niejahr ja G. Braun, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantajat vaativat toisaalta asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä eläinten rehuksi tarkoitetun rasvattoman maidon ja rasvattoman maitojauheen tuen ja mainitun rasvattoman maitojauheen myynnin osalta 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2799/1999 (EYVL L 340, s. 3) täytäntöönpanon lykkäämistä ja toisaalta eläinten ruokintaan tarkoitetulle rasvattomalle maidolle myönnettävää tukea koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä heinäkuuta 1968 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1105/68 (EYVL L 184, s. 24), jota on viimeksi muutettu tietyistä hinnoista ja määristä, joiden arvoa ecuina on maatalouden muuntokurssien korjaustekijän poistamisen vuoksi mukautettu, ennen 1 päivää helmikuuta 1995 annettujen maito- ja maitotuotealan asetusten tarkistamisesta ja muuttamisesta 25 päivänä heinäkuuta 1995 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1802/95 (EYVL L 174, s. 27), soveltamista, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ratkaissut pääasian,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt, tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

1 Neuvosto antoi 15.7.1968 maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 (EYVL L 148, s. 13) 10 artiklan 2 kohdan nojalla eläinten ruokintaan tarkoitetulle rasvattomalle maidolle ja rasvattomalle maitojauheelle myönnettävää tukea koskevista yleisistä säännöistä asetuksen (ETY) N:o 986/68 (EYVL L 169, s. 4), jota on viimeksi muutettu tietyistä hinnoista ja määristä, joiden arvoa ecuina on maatalouden muuntokurssien korjaustekijän poistamisen vuoksi mukautettu, ennen 1 päivää helmikuuta 1995 annettujen maito- ja maitotuotealan asetusten tarkistamisesta ja muuttamisesta 25 päivänä heinäkuuta 1995 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1802/95 (EYVL L 174, s. 27).

2 Asetuksen N:o 986/68 2 artiklassa säädettiin, että kyseistä tukea myönnettiin eläinten ruokinnalle, rehuseosten valmistuksessa käytetylle rasvattomalle maidolle ja denaturoidulle tai rehuseosten valmistuksessa käytetylle rasvattomalle maitojauheelle. Asetus sisälsi myös tuen maksamismenettelyä koskevia säännöksiä.

3 Komissio antoi näiden yleisten sääntöjen soveltamiseksi useita asetuksia, muun muassa eläinten ruokintaan tarkoitetulle rasvattomalle maidolle myönnettävää tukea koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä heinäkuuta 1968 annetun asetuksen (ETY) N:o 1105/68 (EYVL L 184, s. 24), jota on viimeksi muutettu asetuksella N:o 1802/95.

4 Rasvattomalle maidolle ja rasvattomalle maitojauheelle myönnettävän tuen määrä vahvistettiin eläinten ruokintaan tarkoitetun rasvattoman maidon ja rasvattoman maitojauheen tuen vahvistamisesta 17 päivänä kesäkuuta 1985 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1634/85 (EYVL L 158, s. 7), jota on myöhemmin muutettu.

5 Neuvosto antoi 17.5.1999 maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä asetuksen (EY) N:o 1255/1999 (EYVL L 160, s. 48), jota sovelletaan 1.1.2000 lähtien. Asetuksen N:o 1255/1999 46 artiklalla kumotaan muun muassa asetukset N:o 804/68 ja N:o 986/68.

6 Asetuksen N:o 1255/99 11 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Eläinten ruokinnassa käytettävälle rasvattomalle maidolle ja rasvattomalle maitojauheelle myönnetään tukea, jos nämä tuotteet täyttävät tietyt edellytykset.

Tässä artiklassa kirnupiimä ja kirnupiimäjauhe rinnastetaan rasvattomaan maitoon ja rasvattomaan maitojauheeseen."

7 Komissio antoi 17.12.1999 asetuksen N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä eläinten rehuksi tarkoitetun rasvattoman maidon

ja rasvattoman maitojauheen tuen ja mainitun rasvattoman maitojauheen myynnin osalta asetuksen (EY) N:o 2799/1999 (EYVL L 340, s. 3; jäljempänä riidanalainen asetus).

8 Riidanalaisessa asetuksessa, joka tuli voimaan 1.1.2000, säädetään tuen myöntämisestä rasvattomalle maidolle ja rasvattomalle maitojauheelle, jos näitä tuotteita käytetään rehuseosten tai denaturoidun rasvattoman maitojauheen valmistukseen (8 artikla), mikäli tietyt asetuksessa mainitut edellytykset täyttyvät.

9 Asetuksen 36 artiklalla kumotaan muun muassa asetukset N:o 1105/68 ja N:o 1634/85.

10 Asetusten N:o 986/68, N:o 1105/68 ja N:o 1634/85 kumoamisen johdosta eläinten ruokintaan tarkoitetun rasvattoman maidon tuki lakkasi 1.1.2000 lähtien.

11 Hölzl, Brüninghoff ja Nienhaus ovat vasikoiden kasvattajia, jotka ruokkivat vasikoitaan rasvattomalla maidolla.

12 Wiegert, joka harjoittaa meijeritoimintaa, alkoi toimittaa jo useita vuosia sitten vasikoiden kasvattajille sellaista rasvatonta maitoa, jolle myönnetään tukea.

13 Molkerei Wagenfeld Karl Niemann GmbH & Co. KG omistaa meijerin, jossa valmistetaan happamasta kermasta voivalmisteita, joiden valmistuksen sivutuotteena syntyy hapanta kirnupiimää.

14 Kantajat nostivat 5.1.2000 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen riidanalaisen asetuksen kumoamiseksi.

15 Kantajat vaativat samana päivänä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen jättämällään erillisellä asiakirjalla riidanalaisen asetuksen täytäntöönpanon lykkäämistä ja asetuksen N:o 1105/68, sellaisena kuin se on muutettuna, soveltamista, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ratkaissut pääasian.

16 Komissio esitti 14.1.2000 huomautuksensa välitoimia koskevasta hakemuksesta.

17 Komissio esitti ensimmäisen oikeusasteen kirjaamoon 20.1.2000 saapuneella erillisellä asiakirjalla pääasiaa koskevan oikeudenkäyntiväitteen.

18 Välitoimista päättävä tuomioistuin katsoo saaneensa asiakirjoista riittävästi selvitystä voidakseen ratkaista nyt kyseessä olevan välitoimihakemuksen ilman, että on tarpeen kuulla etukäteen asianosaisia suullisessa käsittelyssä.

Oikeudelliset seikat

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä EY 242 ja EY 243 artiklan ja Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8 päivänä kesä-

kuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/ Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21), 4 artiklan nojalla riidanalaisen toimen täytäntöönpanon lykättäväksi tai päättää tarpeellisista välitoimista, mikäli se katsoo olosuhteiden tätä edellyttävän.

20 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa täsmennetään, että hakemus säädöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi otetaan tutkittavaksi ainoastaan, jos hakija on nostanut kanteen tätä säädöstä vastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Tämä määräys ei ole pelkkä muodollisuus, vaan tarkoittaa sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi todella tutkia pääasiassa nostetun kanteen, johon välitoimihakemus perustuu.

21 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kysymystä pääasiaa koskevan kanteen tutkittavaksi ottamisesta ei lähtökohtaisesti tutkita välitoimimenettelyssä, jotta ei otettaisi ennalta kantaa pääasian ratkaisuun. Jos kuitenkin, kuten esillä olevassa tapauksessa, vedotaan siihen, että pääasiassa nostettu kanne, johon välitoimihakemus perustuu, on ilmeisesti jätettävä tutkimatta, saattaa osoittautua tarpeelliseksi tutkia, onko olemassa tiettyjä seikkoja, joista voidaan ensi näkemältä päätellä, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi (asia 376/87 R, Distrivet v. neuvosto, yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 27.1.1988, Kok. 1988, s. 209, 21 kohta; asia 160/88 R, Fédération européenne de la santé animale ym. v. neuvosto, yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 13.7.1988, Kok. 1988, s. 4121, 22 kohta; asia T-6/95 R, Cantine dei colli Berici v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 15.3.1995, Kok. 1995, s. II-647, 26 kohta; asia T-219/95 R, Danielsson ym. v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 22.12.1995, Kok. 1995, s. II-3051, 58 kohta ja asia T-13/99 R, Pfizer Animal Health v. neuvosto, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 30.6.1999, 121 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

22 Tässä tapauksessa välitoimista päättävä tuomioistuin katsoo, että on syytä tutkia, onko kumoamiskanne sellainen, että se on ilmeisesti jätettävä tutkimatta.

23 EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön asetuksen kumoamiseksi nostaman kanteen tutkittavaksi ottaminen edellyttää, että riidanalainen asetus on tosiasiassa päätös, joka koskee kyseistä

henkilöä suoraan ja erikseen. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan asetuksen ja päätöksen erotteluperusteita on etsittävä siitä, onko kyseessä oleva toimi soveltamisalaltaan yleinen (asia C-10/95 P, Asocarne v. neuvosto, määräys 23.11.1995, Kok. 1995, s. I-4149, 28 kohta; asia C-87/95 P, CNPAAP v. neuvosto, määräys 24.4.1996, Kok. 1996, s. I-2003, 33 kohta ja asia T-114/96, Biscuiterie-confiserie LOR ja Confiserie du Tech v. komissio, määräys 26.3.1999, 26 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Toimi on yleisesti sovellettava, jos sitä sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja jos sillä on oikeusvaikutuksia yleisellä ja abstraktilla tavalla määritellyille henkilöryhmille (asia T-482/93, Weber v. komissio, tuomio 10.7.1996, Kok. 1996, s. II-609, 55 kohta ja asia T-39/98, Sadam Zuccherifici ym. v. neuvosto, määräys 8.12.1998, Kok. 1998, s. II-4207, 17 kohta).

24 Esillä olevassa tapauksessa riidanalaisella asetuksella annetaan yksityiskohtaisia sääntöjä maito- ja maitotuotealan yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen N:o 1255/1999 soveltamisesta. Riidanalaisen asetuksen 11. perustelukappaleessa säädetään seuraavaa:

"Kokemus on osoittanut, että — — asetuksessa [N:o 1105/68] sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella — — N:o 1802/95, säädetty tukijärjestelmä aiheuttaa lukuisia ongelmia sen täytäntöönpanon ja edunsaajien valvonnan osalta. Lisäksi tämän toimenpiteen kohteena olevat maitomäärät ovat viime vuosina voimakkaasti vähentyneet, jopa siinä määrin, että tämän tukijärjestelmän vaikutus maitoalan markkinoiden tasapainoon on tullut toisarvoiseksi. Rasvattoman maidon markkinoiden tukitoimet voidaan kuitenkin varmistaa tuen avulla, jota myönnetään sen jalostamisesta eläinten rehuseoksiksi. Tämän vuoksi on aiheellista poistaa asetuksessa — — N:o 1105/68 säädetty tukitoimenpide ja kumota kyseinen asetus."

25 Asetuksen N:o 1105/68 kumoamisesta, josta on nimenomaisesti säädetty riidanalaisen asetuksen 36 artiklassa, seuraa, että eläinten ruokintaan tarkoitettua rasvatonta maitoa koskeva tukitoimenpide poistettiin tekemättä eroa niiden yritysten, jotka olivat tosiasiallisia tuensaajia, ja niiden yritysten välillä, jotka

olivat ainoastaan potentiaalisia tuensaajia. Tästä seuraa, että riidanalaista asetusta sovelletaan, siltä osin kuin sillä kumotaan asetus N:o 1105/68, objektiivisesti määriteltyihin tilanteisiin ja sillä on oikeusvaikutuksia yleisellä ja abstraktilla tavalla määriteltyihin henkilöryhmiin nähden eli yhteisön kaikkiin niihin meijereihin ja eläinten kasvattajiin nähden, jotka olivat olleet suoraan tai epäsuoraan asetuksessa N:o 1105/68 tarkoitetun tukitoimenpiteen edunsaajia tai jotka täyttivät tuen saamiselle asetetut edellytykset. Kyseinen säännöstö on EY 249 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettu yleisesti sovellettava toimenpide.

26 Luonteeltaan ja soveltamisalaltaan normatiivisen säännöksen voidaan kuitenkin katsoa koskevan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä erikseen, jos sillä vaikutetaan kyseisen henkilön oikeudelliseen asemaan tälle tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella tämä eroaa kaikista muista henkilöistä ja jonka takia kyseinen henkilö on yksilöitävissä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 13 kohta; asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, 19 kohta; edellä mainittu asia Biscuiterie-confiserie LOR ja Confiserie du Tech v. komissio, määräyksen 30 kohta ja asia T-158/95, Eridania ym. v. neuvosto, tuomio 8.7.1999, Kok. 1999, s. II-2219, 56 kohta).

27 Ottaen huomioon edellä mainittu oikeuskäytäntö on syytä tutkia, onko nyt kyseessä olevassa tapauksessa olemassa seikkoja, joiden perusteella riidanalaisen asetuksen voitaisiin katsoa koskevan kantajia niille tunnusomaisten erityispiirteiden takia, tai onko olemassa sellainen tosiasiallinen tilanne, jonka perusteella kantajat eroavat kaikista muista henkilöistä sovellettaessa kyseistä asetusta.

28 Ensinnäkin on syytä todeta, että sitä, että toimi on yleisesti sovellettava ja siten normatiivinen, ei voida kyseenalaistaa yksin sillä perusteella, että on mahdollista jokseenkin täsmällisesti määrittää niiden oikeussubjektien lukumäärä tai jopa yksilöidä ne oikeussubjektit, joihin tointa tiettynä ajankohtana sovelletaan, eikä tämä tarkoita myöskään sitä, että toimen on katsottava koskevan näitä oikeus-

subjekteja erikseen, edellyttäen, että soveltaminen perustuu selvästi kyseisessä toimessa sen tavoite huomioon ottaen objektiivisesti määriteltyyn oikeudelliseen tai tosiasialliseen tilanteeseen (asia C-131/92, Arnaud ym. v. neuvosto, määräys 24.5.1993, Kok. 1993, s. I-2573, 13 kohta ja asia T-100/94, Michailidis ym. v. komissio, määräys 15.9.1998, Kok. 1998, s. II-3115, 58 kohta). Tältä osin on riittävää todeta, että nyt kyseessä olevassa tapauksessa riidanalainen asetus ei kohdistu erityisesti kantajiin.

29 Kantajat vetoavat lisäksi siihen vaikutukseen, joka riidanalaisen asetuksen voimaantulolla on heidän taloudelliseen tilanteeseensa. Hölzl, Brüninghoff ja Nienhaus väittävät, että riidanalaisen asetuksen vuoksi heidän täytyy lopettaa eläintensä ruokinta rasvattomalla maidolla ja että itse kunkin taloudelliset ja käytännön syyt estävät heitä käyttämästä myöskään rasvatonta maitojauhetta. Wiegert toteaa, että hänen maitotoimituksensa lihakarjaksi kasvatettavia vasikoita varten lakkaavat riidanalaisen asetuksen voimaantulon takia. Molkerei Wagenfeld Karl Niemann GmbH & Co. KG väittää, että eläinten ruokintaan nestemäisessä muodossa käytetylle rasvattomalle maidolle ja kirnupiimälle myönnetyn tuen poistamisesta seuraisi yrityksen taloudellisen tilanteen vaarantuminen, koska se ei voisi enää saattaa happamasta kermasta tehtävän voin valmistusprosessissa syntynyttä nestemäistä kirnupiimää myyntiin eläinten ruokinta-alalle.

30 Tässä suhteessa on todettava, että vaikka asetus on omiaan vaikuttamaan kantajien taloudelliseen tilanteeseen, tämä ei kuitenkaan riitä perusteeksi, jolla kantajat voitaisiin erottaa kaikista muista henkilöistä. Riidanalainen asetus koskee kantajia vain siksi, että kantajat voidaan objektiivisesti arvioiden lukea taloudellisiksi toimijoiksi, jotka, olipa kyseessä meijeritalouden harjoittaja tai vasikoiden kasvattaja, ovat saaneet eläinten ruokintaan tarkoitetulle rasvattomalle maidolle tukea samalla tavalla kuin mitkä tahansa muut samanlaisessa tilanteessa Euroopan yhteisön alueella olevat toimijat (yhdistetyt asiat T-14/97 ja T-15/97, Sofivo ym. v. neuvosto, määräys 25.6.1998, Kok. 1998, s. II-2601, 37 kohta).

31 Sen väitteen osalta, jonka mukaan riidanalaisen asetuksen taloudellinen vaikutus kantajien toimintaan olisi erityisen vakava, on syytä panna merkille, että se

seikka, että normatiivisella toimella voi olla erilaisia konkreettisia vaikutuksia eri oikeussubjekteihin, joihin tointa sovelletaan, ei ole omiaan erottamaan kantajia kaikista muista kyseeseen tulevista toimijoista silloin, kun kyseisen toimen soveltaminen perustuu objektiivisesti määriteltyyn tilanteeseen (asia C-409/96 P, Sveriges Betodlares ja Henrikson v. komissio, määräys 18.12.1997, Kok. 1997, s. I-7531, 37 kohta ja edellä mainittu asia Sadam Zuccherifici ym. v. neuvosto, määräyksen 22 kohta).

32 Lopuksi on korostettava, että yhteisön toimielimillä ei riidanalaista asetusta hyväksyessään ollut velvollisuutta ottaa huomioon kantajien erityistä tilannetta. Minkäänlainen ylemmäntasoinen oikeussääntö ei edellyttänyt, että komission olisi tullut ottaa erityisellä tavalla huomioon kantajien tilanne niihin kaikkiin muihin henkilöihin nähden, joita kyseinen toimi koski (asia 11/82, Piraiki-Patraiki ym. v. komissio, tuomio 17.1.1985, Kok. 1985, s. 207, 16—32 kohta; asia C-152/88, Sofrimport v. komissio, tuomio 26.6.1990, Kok. 1990, s. I-2477, 11—13 kohta; yhdistetyt asiat T-480/93 ja T-483/93, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 14.9.1995, Kok. 1995, s. II-2305, 67—78 kohta ja asia T-135/96, UEAPME v. neuvosto, tuomio 17.6.1998, Kok. 1998, s. II-2335, 90 kohta).

33 Kaiken edellä esitetyn perusteella on todettava, että välitoimista päättävän tuomioistuimen ei nyt esillä olevassa asiassa ole mahdollista ensi näkemältä katsoa, että riidanalainen asetus koskisi kantajia erikseen ja että kantajien kanne asetuksen kumoamiseksi voitaisiin tutkia EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla. Koska kantajat eivät näytä täyttävän toista EY 230 artiklan neljännessä kohdassa mainituista oikeudenkäyntiedellytyksistä, ei ole tarpeen tutkia, koskeeko riidanalainen päätös heitä suoraan.

34 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että pääasiaa koskeva kanne riidanalaisen asetuksen kumoamiseksi vaikuttaa ensi näkemältä sellaiselta, että se on ilmeisesti jätettävä tutkimatta.

35 Näin ollen kyseessä oleva välitoimihakemus on jätettävä tutkimatta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) Välitoimihakemus jätetään tutkimatta.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 15 päivänä helmikuuta 2000.

H. Jung
kirjaaja

B. Vesterdorf
presidentti